

nale Trin i Forsatningen, hvortil der skulde komme som endelig Slutsteen en heel Provindsstalsforsatning med Landemoder, bestaaende baade af geistlige og verdslige Medlemmer. Det forekommer mig, at der ikke er god Sammenhæng i de to Paastaende, at vi ikke besidde de aandelige Kræfter og Dygtigheder til at stabe et respectabelt og competent Kirkeaad, bestaaende af et halvt hundrede Medlemmer, og at vi derimod skulde lægge an paa at stabe 6000 Medlemmer i forskjellige Menighedstraad og forskjellige Provindsstalsforsatninger, ligesom naar man har draget i Tvivl, om der vil være Stof nok for en saadan Organisation, denne Mangel jo bliver mere anstødelig, jo større Kræfter og Institutioner man sætter i Bevægelse.

Bloch: Den høitærede Minister meente, at hvad den ærede 2den Landsstingsmand for 10de Kredts (Vehmann), da han forrige Gang havde Ordet, udtalte, ikke vedkom ham, at han ikke havde foranlediget det, og stod det saa over til mig, men jeg kan heller ikke acceptere det. Den ærede Landsstingsmand gav en Skildring af tvende Breve indenfor Folkekirkens Omraade, som han betegnede som yderste Høire og yderste Venstre, og søgte at gøre gjældende, at disse tvende Breve havde forenet sig om at gøre Modstand imod Ordningen af Folkekirkens Forsatning. Det var et meget smukt og interessant Foredrag, men det forekommer mig ikke at staa i nogen nær Forbindelse med den foreliggende Sag. Jeg hører i alt Fald i denne Henseende hverken til yderste Høire eller til yderste Venstre; jeg har jo netop vist dette ved at forelægge dette Forslag til en Ordning af Folkekirkens Forsatning ved Lov, saa det forekommer mig, at den ærede Talers Bemærkninger ikke ere anvendelige paa den Sag, der nu er under Forhandling. Naar han tillige gjorde den Bemærkning imod Forslaget, at de Landemoder, der efter det vilde fremkomme, stode for ham som „Taagestikler“, og at Medlemmerne hovedsagelig kom til at bestaae af Præster, som fandt det behageligt og beqvemt at møde, da har han ganske overseet, at mit Forslag bestemmer, hvorledes Landemodets Medlemmer

skulde fremkomme ved Valg af Menighedstraadene. Det glæder mig, at den meget ærede Minister har faaet Det ud af Landemodsforshandlingerne, at ikke alle Landemoder vilde, at man for bestandigt skulde blive staaende ved disse Forsamlinger som Folkekirkens Repræsentation, men at dog nogle have stillet en samlet Repræsentation for Folkekirken i Udseende. Det glæder mig, at Ministeren har faaet dette ud af Forhandlingerne, da det fra flere Sider — just ikke ved Forhandlingerne idag — er blevet paastaet, at Landemoderne med saa stor Begjærighed havde grebet den dem tilbudte Leilighed til at agere Kirkeforsamlinger i det Smaa og allerede havde indrettet sig paa at sætte sig fast i denne Stilling. Den ærede Minister gjorde forøvrigt den Bemærkning, at mit Forslag forsaavidt ikke skulde være overensstemmende med Resultatet af Landemodsforshandlingerne. I saa Henseende skal jeg bede bemærket, at der iblandt de blandede Sager, som ere nævnte i § 6, allerførst anføres: „Forslag til Forandring i den ved denne Lov ordnede Forsatning“, hvorved jo Veien er holdt aaben for en saadan eventuel Forandring i den angivne Retning, som jeg forøvrigt ikke længes efter. Da jeg imidlertid troer at have sporet, at det af mig stillede Forslag ikke har nogen meget stærk Stemning for sig her i Thinget, skal jeg, for ikke at vidtløstiggjøre Forhandlingerne, tage det tilbage.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Forslag? (Ophold.) Det er altsaa bortfaldet.

Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Forslaget er tilbagetaget, og derom kan ingen yderligere Discussion finde Sted.

Ordføreren: Maatte jeg dog maastee tillade mig nogle Bemærkninger, som vel ere foranledigede ved den stedsundne Discussion, men som dog ikke staae i Forbindelse med det tilbagetagne Forslag. Discussionen har væsentligt dreiet sig om Landemodernes Stilling til Kirkeorganisationen . . .